

2015. december 21. hétfő

Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a; Zs 32 Lk 1,39-45

Menekülés és megerősödés

Mária, amikor világossá vált számára foganása, azonnal elutazott otthonról. Muszáj volt. Népe törvényei keményen rendelkeznek: halál arra, aki törvénytelenül babás lesz. Jegyesek intim kapcsolata a „fölszentelés” (*kidusin*), mi szavunkkal az „eljegyzés”, után megengedett. Ez kettejük törvényes ügye. A házasságlevél (*kötulá*) már az összeköltözést pecsételi le, a vagyoni közösségre lépést. Ez a családok törvényes közösségi ügye. Mária jegyességi kapcsolatáról ír az evangélium. Valami mégis rendezetlen volt, mert menekülnie kellett. Gál prof. tanította nekünk: nem kegyes idill, hanem életveszély indította útnak Máriát. (Zsidó házasságjog 3. §). A mi népi hagyományaink is szigorúak voltak. Csángóföldön nyilvános rituális megszentelést kapott a leány és a legény, hogy elrettentsen a kicsapongástól: a pap verte el a templom kerítéséhez kötött vétkest. Nem öltek ezért. A baba megszületésével és a bűnbánattartással feloldották a gyászidőt (feketében kellett gyászolnia elvesztett leányságát). Törvények és rugalmasság szabályok és élhetőség...

Megható az a kegyes és művészi megközelítés, amellyel a hívő szeretet átfesti a tényeket. A szeretet hajlamos ilyen átfestésekre. Hazugság ez? Nem. Az ember életében az idő múlása is megszépíti a dolgokat. Így elviselhetőbb ez az élet... A jó dolgokat felerősítjük, a rosszakat hagyjuk elhalni. Szeretetből? Önvédelemből? Természetesen olyan élethelyzetbe is kerülhetünk, amikor ezt a közérzetet javító viselkedésünket le kell váltania a kemény realitásokhoz való ragaszkodásnak. A szeretet törvénye ugyanis nem lehet sunyi megtévesztések sorozata. Rendnek kell lenni. Az elveket meg kell tartani, és az irgalmasságot nem szabad elfelejteni.

Mária Erzsébethez, nagynénjéhez „utazik” Galileából Júdeába. Nagy, több napos út ez abban a poros, veszélyekkel teli világban. A zsidó nagycsaládok összetartása a népük ereje. A mi népünk ereje a vérségi kötelékeink ereje? A mi Bokrunk ereje a **kisközösségi** testvérbarátságainkra épül? És a **családjainkra** is? A Bokor kis bokrocskák szövetsége? Magam is fáradozom ennek érdekében, vagy csak várom, hogy mások „utazzanak” helyettem...

Király Náczi (Érd, 5. régió)

Lk 1,39-45 - Az angyali üdvözlet

Isten hírnöke megjelenik a názáreti Máriánál, és az emberi fül számára rendkívüli hírt hoz neki: Isten fiának anyja leszel! Mária ebből az üzenetből tudja meg Jézus közelgő születését. A köszöntés emellett azt is tartalmazza, hogy az Úr Máriával van, aki világra hozza majd a Megváltót.

Ahogy Mária befogadja a Szentlélek erejét, megfogam méhében Isten fia.

Majd elmegy Erzsébethez, és közös beszélgetés után boldogan fakad fel szívéből a hála és azt mondják: Boldog az, aki hitt, mert beteljesedik mindaz, amit Isten mondott nekik. Mindketten annak tanúi, hogy Isten szeretete határtalan, és Istennél semmi sem lehetetlen. Összeköti őket az, hogy mindketten Isten erejének, hatalmának, ajándékozó szeretetének boldog tanúi. Hiszen az egyik úgy kap gyermeket, hogy szűz, férfit nem ismert még. A másik pedig úgy kap gyermeket Istentől – aki Keresztelő János lesz majd –, hogy már idős, és már lemondott arról, hogy gyermeke fog születni.

Könnyen magunk elé tudjuk képzelni a jelenetet, a két várandós kismamát, akik szeretettel ölelik meg egymást. Mindkét gyermek születésében ott van az isteni csoda az isteni közreműködés. Ahogy egymást átkarolják, az mindent elárul. Benne van a szeretet. Az ember szeretete a másik ember iránt, és mindennek a háttérében, a szívük mélyén jelen van az isteni szeretet.

Kohlmann Róbertné Bogi (10. régió)

Philippe de Champaigne: Angyali üdvözlet